

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุทยานแห่งชาติภูผายลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร จำนวน 10,470 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล ซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายลประจำปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,349 คน (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช, 2551)

1.2 ภาครัฐ และภาคเอกชน ประกอบด้วย

1.2.1 เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติภูผายล จำนวน 153 คน แบ่งเป็น ข้าราชการ 2 คน พนักงานราชการ 100 คน ลูกจ้างประจำ 20 คน ลูกจ้างชั่วคราว 1 คน และพนักงานจ้างเหมา 30 คน

1.2.2 องค์กรบริหารส่วนตำบลจันทร์เพญ คือ นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลจันทร์เพญ

1.2.3 องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร คือ นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

1.2.4 ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดสกลนคร คือ ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดสกลนคร

1.2.5 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่นำนักท่องเที่ยวเดินทางไปยังจังหวัดสกลนคร และใกล้เคียง

1.3 ประชาชนในห้องถิน จำนวน 6,960 คน เลือกศึกษาเฉพาะหมู่บ้านในตำบล
จันทร์เพียง อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ห่างจากแนวเขตอุทยาน
แห่งชาติภูผาดไม่เกิน 5 กิโลเมตร (อุทยานแห่งชาติภูผาด, 2550)

2. กลุ่มตัวอย่าง

จากจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งหมด 10,470 คน ดังนั้น
ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro
Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ซึ่งคำนวณหาจำนวน
ตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด (Systematic Random) โดยแทนค่าในสูตร
ของ Taro Yamane ดังนี้

สูตรการคำนวณ

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ	n	=	จำนวนประชากรตัวอย่าง
	N	=	จำนวนประชากรทั้งหมด
	e	=	ความคลาดเคลื่อนที่กำหนดว่าจะให้มีระดับ นัยสำคัญเป็น 0.05

แทนค่าสูตร

$$n = \frac{10,470}{1+10,470(0.05)^2}$$

$$n = 385.28059 \sim 386$$

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 386 คน ผู้วิจัยจึงได้ทำการแยกแบบส่วนตามจำนวน 400 ชุด เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของข้อมูล โดยจำแนกจำนวนกลุ่ม
ตัวอย่างเป็นสัดส่วน (Proportion) ดังนี้

2.1 นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผาด จำนวน 128 คน

2.2 ภาครัฐ และภาคเอกชน จำนวน 7 คน ประกอบด้วย

2.2.1 เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติภูผาด จำนวน 2 คน คือ หัวหน้าอุทยาน
แห่งชาติภูผาดและหัวหน้าศูนย์บริการนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติภูผาด

2.2.2 องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ

2.2.3 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร คือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

2.2.4 ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดสกลนคร คือ ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดสกลนคร

2.2.5 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่นำนักท่องเที่ยวเดินทางไปยังจังหวัดสกลนคร และใกล้เคียง จำนวน 2 คน

2.3 ประชาชนในท้องถิ่น เลือกศึกษาเฉพาะหมู่บ้านในตำบลจันทร์เพ็ญ จำนวน 2 หมู่บ้าน จำนวน 265 คน

ตาราง 2 แสดงสรุปจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่ม	ประชากร (จำนวน)	กลุ่มตัวอย่าง (จำนวน)
1. นักท่องเที่ยว	3,349	128
2. ภาครัฐ และภาคเอกชน		
2.1 เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติภูผายล	153	2
2.2 องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ	1	1
2.3 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	1	1
2.4 ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัดสกลนคร	1	1
2.5 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว	5	2
3. ประชาชนในท้องถิ่น	6,960	265
รวม	10,470	400

ในการสุมกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non-Probability) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยความบังเอิญ (Accidental sampling)

2. ภาครัฐ และภาคเอกชน ใช้วิธีการสุ่มอย่างเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling)
3. ประชาชนในท้องถิ่น ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยความบังเอิญ (Accidental sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) โดยแบบสอบถาม สำหรับเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้จัดทำขึ้นแบ่งเป็น 2 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยคำถาม ส่วนต่าง ๆ ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามกลุ่มนักท่องเที่ยว ประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว ได้แก่ ยานพาหนะที่เดินทางมา จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง ลักษณะในการเดินทาง รัตตุประสงค์ในการเดินทาง และช่องทางการรับรู้ข่าวสารหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายะล

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายะล เป็นคำตามเป็นคำตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เห็นว่ามีความสำคัญต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายะล เป็นคำตามแบบปลายเปิด (Open-ended questions)

ชุดที่ 2 แบบสอบถามกลุ่มภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย คำถาม 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายะล เป็นคำตามเป็นคำตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เห็นว่ามีความสำคัญต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายะล เป็นคำตามแบบปลายเปิด (Open-ended questions)

แบบสอบถามมีการกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับคะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วย

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับเรียงลำดับไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบจำนวนภาษาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข และเลือกเฉพาะชื่อความที่มีความเที่ยงตรงแล้วนำไปสอบตามเพื่อเก็บข้อมูลจริง

2. นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้ (Try - out) กับกลุ่มตัวอย่างที่คล้ายคลึงกับกลุ่มประชากรที่จะศึกษาจำนวน 30 ชุด เพื่อตรวจสอบว่าคำถามแต่ละข้อแต่ละตอนของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการ และคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด แล้วหากค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha coefficient) ของ Cronbach ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.981 และภายหลังจากที่กกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเรียบร้อยและนำมาสังเคริน ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์อีกครั้งเพื่อความครบถ้วนของข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานแห่งชาติภูผาลันน์ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่ง ดังนี้

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผาลันน์ และความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผาลันน์ ได้จากการสำรวจโดยแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยว ภาคครัว ภาคเอกชน และประชาชนในท้องถิ่น รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุทยานแห่งชาติภูผาลันน์ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศซึ่งได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หัวหน้าอุทยานแห่งชาติภูผาลันน์

1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการ อุทัยานแห่งชาติ การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แนวคิดเกี่ยวกับ พฤติกรรมผู้บริโภค ข้อมูลเกี่ยวกับอุทัยานแห่งชาติภายนอก จากการศึกษาค้นคว้าต่างๆ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รายงาน บทความทางวิชาการ และแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้แก่ ห้องสมุด มหาวิทยาลัยนเรศวร ศูนย์วิทยบริการกรุงเทพมหานคร ห้องสมุดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ห้องสมุดแห่งชาติ อุทัยานแห่งชาติภายนอก และสถานที่อื่นๆ

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลภาคสนามโดยใช้ แบบสอบถาม ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่ม ตัวอย่างที่ศึกษาด้วยตนเอง โดยขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ซึ่งได้แก่ นักท่องเที่ยว ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในท้องถิ่นให้ตอบคำถามหรือให้ข้อมูลตามความ เป็นจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ที่ได้จาก การแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ จากการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interview) ซึ่งรายงานเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis) ในส่วนของข้อมูล ที่ได้จากการแจกแบบสอบถาม ได้รวมรวมนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และวิเคราะห์ ข้อมูลโดย

1. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ซึ่งได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ซึ่งได้แก่ การวิเคราะห์ สมมุติฐานทั้ง 2 ข้อ โดยมีการใช้สถิติการวิจัยดังนี้

2.1 สมมุติฐานข้อที่ 1 วิเคราะห์โดยหาค่าสถิติทดสอบบิค – สแควร์ (Chi – square test)

2.2 สมมุติฐานข้อที่ 2 วิเคราะห์โดยใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่า t-test เพื่อ เปรียบเทียบความแตกต่าง 2 กลุ่ม และจะใช้สถิติทดสอบหาค่าเอฟ (F-test) หรือการทดสอบความ แปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Multiple comparisons) ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe)

3. การแปลผลพิจารณาจากระดับคะแนนเฉลี่ยช่วงคะแนน 5 ระดับ (กัญญาณิรัตน์บุญชา, 2544, หน้า 29) สามารถนำมารวิเคราะห์ด้วยการกำหนดอัตราภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{อัตราภาคชั้น (Class Interval)} &= \frac{\text{พิสัย (Range)}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

ดังนั้น จึงกำหนดระดับค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ แต่ละระดับมีค่าคะแนนแตกต่างกัน 0.80 ดังนี้

- 4.21 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 3.41 – 4.20 หมายถึง เห็นด้วย
- 2.61 – 3.40 หมายถึง ปานกลาง
- 1.81 – 2.60 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1.00 – 1.80 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง